

WCKs etiske anbefalinger

1. Det påhviler enhver, der udvælger en hund til opdræt, at vurdere om avlsdyret fysisk og mentalt er egnet til avl.
2. Der skal tilstræbes i avlen kun at anvende hunde, der kan parre sig naturligt, samt føde og opfostre hvalpe på naturlig vis. Dog undtagelse herfor ved inseminering med frossen sæd. (Hvis en tæve har fået foretaget kejsersnit 2 gange, bør tæven ikke have flere hvalpe uanset hvad grunden har været)
3. En tæve bør tidligst parres i tredje løbetid, dog bør den mindst være 21 mdr.
4. En tæve bør maksimalt have 4 kuld i sin levetid – og sidste kuld inden tæven fylder 7 år. For en tæve bør der gå 12 mdr. mellem hver fødsel.
5. Hunde med arvelige defekter bør ikke anvendes i avl. Parringer, der har givet hvalpe med alvorlige defekter, bør naturligvis ikke gentages
6. Parring mellem hunde som er nært beslægtede bør undgås.
7. Avl, hvor enkelte hunde antalsmæssig dominerer avlen bør undgås inden for racen.
8. Så længe hvalpen er i opdrætterens varetægt, skal denne sikre hvalpene en fysisk og mentalt god opvækst, herunder en god prægning.
9. Opdrætteren skal give hvalpekøberne fyldestgørende oplysninger om forældredyrene og om racens egenskaber og behov.
10. Både opdrætter og hanhundeejer bør følge afkommets udvikling til voksne hunde og derudfra løbende vurdere deres avlsdyr.
11. Ved behov for afvigelse af ovennævnte, bør det ske i samråd med specialklubben.